

יפ:

עין משפט
נר מצוה

בזו א מיי' פ"ג מהל'
נזירות הלכה יב:

הגהות הב"ח

(א) גמ' ונאכל ועל ספיקו
וכו' הריני מזיר עולם.
נ"ב עיין פ"ק דמזיר דף
ד ע"א: (ב) רש"י ד"ה
אמר ליה וכו' דקמתי הריני
מזיר שמשון דליתני בה
כי אמר הריני: (ג) ד"ה
והתיאמר מזיר שמשון דמי
שאומר:

תוספות

[illegible]

וּמֵאֵי דְהָא צְרִייתָא דְהָא
צִמְשָׁמַע אֲפִילוּ נִזִּיר עוֹלָם
וְחִמּוֹר דְּהָא וְדָאֵי נִמֵּי לֹא
פִּי' וְדָאֵי לֹא מִנֵּי מִגְלַח

הא מכירין אסורין א
כל שספיקו חמור כ
לספיקא דאילו גבי
קרבן ונאכל (6) על
א"ל רב הונא בר יו
נויר עולם מאי א"ל
חמור מודאי דאילו וד
בתער ומביא שלש
לא אמר הרני נויר
שמשון לא תניא א
אהבה תניא נויר ע
תניא רב אשי אמר ו
ר"ט היא דתניא (7)
אין אחד מהם נויר
אלא להפלאה אי ה
שאבד אלא להודיע
על גב דנגבב או שא
נפשיה לספיק! רבי יו
ביהודה כו! הא
ספיקא לחומרא אי
ביהודה מותרין ובג
הגליל מכירין את ח
מותרין אלמא ספיקא
ר"א ברבי צדוק היא
סתם תרומה ביהוד
בר' צדוק אומר סתם

הא מצירין אפורין אלמא
 א דרישא אדיוקא דסיפא
 סס תרומה ציהודה אסורה
 ס חרמים ציהודה מותרין
 ווי ללמא לעולם ספיפא
 ה מפני שגור רגילין הרבה
 הגורן תרומה ססס.
 ונראה וסיפא דקטני ססס
 ממחר שיהו כהנים הרבה
 לא הוו קרי לתרס גבוה
 דסיפא קשיא: אמר אבוי
 תרי תנאי היא רישא
 ה אין ה"ג דתסס חרמים
 ציהודה

היהו מכירין חרמי כהנים
להכי פריך דקיפא לסיק
יהודה אומר קתם תר
ממת הלשכה קאמר אי ממ
דבשעת הנדר לא הוה
דר שיהא יודע אי הו

וא"ת התינוח לפי' קמח דרב אשי
נזיר שמשון קאי א"כ היכי מיירי בה
ייתא דקתני והתינוח נזיר שמשון לא
נזיר קתם להודיעך כחו דרבני שמעון
רבני יהודה דשרי אע"ג דאין ספיקו
אשוי:

לדאיהו סבר ספיקא לקולא הוה ומאי לאוקמיה מתמי' דספק נזירות להקל נמי כותיה: ר"י אומר סתם תרומה ביהודה אסורים ור"א ברבי דדוק סבר דלין מכירין דאי היו מכירי

ואלו מותרין פרק שני נדרים

[illegible]

קסבר ^טמעיל איניש
הא אומר סתם תרומה
ידין אסורין אלמא
סיפא סתם חרמים
אסורין שאין אנשי
הכהנים הא מכירין
קולא אמר אביי סיפא
יבא ^טרבי יהודה אומר
אסורה רבי אלעזר
חרמים בגליל אסורין:
מתני'

כלל מאי חייב למימר אמאי קאמר רבי יהודה מותר הא ליכא
למלימור דספקיו חמור מדרשו: **אמר ליה לא תניא.** לא אשכחן שום
בביריתא דקמני הריני מיר שמשון ^(א) דלייתיה כלל ובי אמר הריני
מיר שמשון דליחול עליה מירות כלל משום דשמשון לא ילא מירות
ממניי דהא הוה מטמא למתים כי הוה קטיל לא הוה הלך לספיקא
אללא עייל נפשיה: **והסניא נזיר שמשון.** ^(ב) שאומר הריני מיר
שמשון הרי הוה מיר שמשון ואינו מיכל בתער ומטמא למתים כשמשון:
אי תניא תניא. אי משכחת ברייתא תניא דליכא לתרווי הכי משום
הכי מתיר ר' יהודה ללא מעייל איניש נפשיה לספיקא וליכא למיירמא
דברבי יהודה: **רז אשי אמר הדיא.** ברייתא דכרי דמתיר רבי יהודה
לדסקפק מירות ר' יהודה משום ר' טרפון היא: **זין אחד מהם נזיר.**
שנים וסדור עומדים ואמר אחד הריני מיר אם איש פלוני **נזיר.**
נכבדנו ואמר אחד הריני מיר אמר הוה: **זין אחד מהם**
נזיר. הואיל ובשעת הגדר לא היה ברור לאחד מהן: **שלא ניתנה**
אי הכי. דמשום הכי מתיר ללא ניתנה אללא להפלאה: **מאי**
ייר ליה ללא הוה ידע אי היה ציה מאה כור אע"ג דהוה אפשר
ר אע"ג דנגבג ללא אפשר למודקן קאמר ר' שמעון: **הא מכיין**
נזת הגורן: אלמא ספיקא לחומרא. להכי פריך מסיפא. [ואע"ג]
ביהודה אסורה אלמא ספיקא לחומרא אללא קמ"ל דבין רישא
ר' : **אלעזר ברבי יצחק אומר** **הסם חומרא בגלילי אסורים** **לישא**
סתמן **דספיקא** **לקולא וירשא ר' יהודה** **ר' יוסף ר' אלעזר:**
מתני'

[illegible]

א ספיקון להקל כמו ביהודה דמותרין לפי שמכירין שתייהן:

מסורת הש"ס

(א) [מיר ד.], (ב) [שבת
קטו: וש"נ], (ג) [לקמן
כא.] עירובין פ. כ. מיר
לד. כב. סנהדרין כה.
חגיגה י. [תוספתא מיר
פ"ג], (ד) [לקמן סא:],
(ה) [תוספתא ספ"א],
(ו) כס"א: מסיפא דסיפא,
(ז) [במדבר ו],

מוסף רע"י

[illegible]

פירוש הרא"ש

[illegible]

ולא משום דעייל נפשיה
הנזירות לא היה צרור לו
מר אחד הריני נזיר אם

נזירות בלא שום ספק:
נא ר"א בר' צדוק היא.
נים ואפ"ה חרמים שלהם